உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-கக] · பவஹு ஆடிமீ [பகுதி-கூ.
Vol. XXXI. July-August 1934. No. 9.

வினையெச்ச முடிபு.

வினையெச்சங்கள், வினைவிகற்பங்களாகிய முதனிலை வினையெச்சம் பெயரெச்சம் • வினைமுற்று தொழிற்பெயர் வினையாலணையும்பெயர் என்னும் தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும் அவற்றின் எதிர்மறை வினைகளுமாகிய வினைச்சொற்களுள் வரையறையின்றியே பொருட் பொருத்தமுள்ளதொரு வினைச்சொல்லைக்கொண்டுமுடிவது வழக்காறு யிருக்கச்செய்தே சிலர் எதிர்மறைவினையுள்மட்டும் முதனிலைவினையே கொண்டுமுடியுமென்றும், வேறுசிலர் எல்லாவினையுள்ளுமே முதனிலை வினைகொண்டேமுடியுமென்றும் கருதுகின்றனர்.

அவருள், இலக்கணக்கொத்துடையார் என - ஆம் சூத்திரவுரையுள் வரைந்தவை வருமாறு.—

"ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியே வினை என்பது எல்லோர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. அவ்வினையைக்கொள்ளுதலால் வினையெச்சமென்பதும் அங்ஙனம் முடிந்தது. அவ்வினையெச்சம் வினையைக்கொள்ளுதலின்றி வினையின்மையைக்கொள்ளாதென்பதும் அங்ஙனம் முடிந்தது. ஆகவே, உண்டு நடந்தான் என்பது பொருந்தும். உண்டு நடவான் என்பது பொருந்தாது; இலக்கணவழுவேயாம். ஆகையால் அம்மறைச்சொல்லினுள் முதனிலையைப் பிரித்து, 'ஒரு பொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய புடைபெயர்ந்தை நடத்தல் என்னும் தொழிற்பெயராக்கி வினையெச்சத்தை வினைகொண்டு முடித்துப் பின்பு செய்யான் என்னும் மறையை வருவித்து உண்டு நடத்தலைச்செய்யான் என முடிப்பர். இக்கருத்து, பரிமேலழகர்க்கும் உரையாசிரியர்க்கும் நியமம்"

என்பதாம்.

இக்கொள்கைக்கு மூலகாரணம் எதிர்மறைவினைகளில் ஒன்றேனும் பொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகாது என்பதுபோலும்.

இங்குப் புடைபெயர்ச்சியாவது யாது என முதலில் விசாரிக்க வேண்டும். புடை என்பது இடத்தையும், பெயர்ச்சி என்பது நிலைதவிர்தலையும் உணர்த்துமாதலாற் புடைபெயர்ச்சி என்பதற்கு ஒருபொருளின் இடம்பற்றிய நிலைதவிர்தல் என்பது பொருளாம். இங்கு இடம் என்றது ஒருபொருளின் அகமும் புறமுமான தேயமும், காலமுமாம். இப்புடைபெயர்ச்சியைப் பொருளின் அசைவு என்றும் இயக்கமென்றும் நிகழ்ச்சி என்றும் வழக்குவர். சாத்தன் ஊர்க்குப்போனான், நீர் ஓடுகின்றது என்னும் வினைகளில் சாத்தனும் நீரும் இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து செல்லுதலால் அவ்வினைகளுள் தேயப்புடைபெயர்ச்சி தெளிவாயறிலாம். இங்குக் காலப்புடைபெயர்ச்சியும் உண்டு என்பதை மறக்கலாகாது. காலம்பற்றியும் தேயம்பற்றியும் பொருள் அசையும் அசைவே புடைபெயர்ச்சியாதலால் அவ்வசைவுகள் எண்ணிறந்த பல கூடிய கூட்டமே ஒரு வினையாகிறது. இதனை ஒவ்வொரு வினைகளிலும் காணலாம். பொன் உருகிற்று, உடம்பு நொந்தது என்பவைபோன்ற வினைகளுள் அகநிலையான தேயப்புடைபெயர்ச்சியும், புறநிலையான காலப்புடைபெயர்ச்சியும் உள்ளன.

இனி, காய் கனிந்தது என்பதுபோலும் வினைகளில், முன் சொல்லியபடி புறநிலையான தேயப்புடைபெயர்ச்சியில்லையேனும் வேறொருபடியான புடைபெயர்ச்சியுண்டு; அது யாதெனில், 'தன்னிலைதிரிதல்' என்னும் புடைபெயர்ச்சியாம். அதாவது—நண்பகலின் வெயிலிலுள்ளதொரு நடுதறியின் நிழலானது பொழுதுசெல்லச்செல்ல மெல்லமெல்லத் தன் அசைவுதோன்றாமலே நகர்ந்துசெல்வதுபோலக் காயாயிருந்தநிலையில்நின்று கனியாகும்நிலைகாறும் தன்னிலைமாறுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிதோன்றாமல் மெல்லமெல்லக் கணந்தோறும் தன்னிலை திரிந்துசெல்லுதலால் இது தன்னிலைதிரிதலென்னும் புடைபெயர்ச்சியாயிற்று. இப்புடைபெயர்ச்சிக்குக் காயாகிய அப்பொருளின் அகநிலையாகிய தேயமும் புறநிலையாகிய காலமும் இடமாயின. இதுபோன்ற புடைபெயர்ச்சிகள் தெரிநிலைவினைக்கண்ணும் குறிப்பாற்கொள்ளத்தக்கன.

இனி, பொன்னன் பூணன் முதலிய குறிப்புவினைகளில், தேயப் புடைபெயர்ச்சி சிறிதுமின்றியே காலப்புடைபெயர்ச்சியொன்றே காணப் படும். அப்புடைபெயர்ச்சியொன்றானே அவை வினையாயின. பொன் னுடையனாகவும் பூணுடையனாகவும் அம்மக்கள் காலத்தில்நிகழும் நிகழ்ச்சியே அவ்வுடைமைகளாகிய குறிப்புவினையாயின. அவ்வுடை மையிற் காலப்புடைபெயர்ச்சி கருதாதவிடத்து அவை வினையாகாது பெயரேயாதல் காண்க. இவை விதிவினையே.

இனி மறைவினைக்கண்ணும் இக்குறிப்புவிதிவினையோடொத்த புடைபெயர்ச்சி காட்டுதும்.—சாத்தனுக்கு வீடு உண்டு, நிலம் உண்டு என்னும் குறிப்புவினைக்கண் தேயப்புடைபெயர்ச்சிசிறிதுமில்லாதிருக்கச் செய்தே அவை அவனுக்குக் குறிப்பிட்டகாலத்தின்கண் நிகழ்ந்து கொண்டுசெல்லுதலால் அக்காலப்புடைபெயர்ச்சியொன்றேபற்றி, உண்டு என்பது குறிப்புவினையானாற்போல, சாத்தனுக்கு(ச் சிலவருடங்களாக) வீடு இல்லை, நிலம் இல்லை என்பவற்றிலும் அவ்வாறான காலப்புடை பெயர்ச்சியுடைமையால் அக்காலப்புடைபெயர்ச்சியொன்றேபற்றி இல்லை என்பது எதிர்மறைக் குறிப்புவினையாயிற்று.

ஆகவே எதிர்மறைவினைகளுள்ளும் தெரிநிலைவினையோடொப்பவே காலப்புடைபெயர்ச்சிகாண்டலால் அவையும் வினையாயின. காலப் புடைபெயர்ச்சிகாட்டும் உறுப்பில்லாத இல்லை என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினையே காலப்புடைபெயர்ச்சியுடையதாகுங்கால், காலப்புடை பெயர்ச்சிகாட்டுதற்கேற்ற உறுப்புடைய உண்ணான் என்றற்றொடக்கத்து எதிர்மறைவினைகளும், உண்டிலன் உண்கின்றிலன் என்றற்றொடக் கத்து எதிர்மறைவினைகளும் புடைபெயர்ச்சியில்லனவாம் என்பது பொருந்தாது.

தொல்காப்பியனாரும், 'வினையெனப்படுவது ....காலமொடு தோன்றும்' என்று தெரிநிலை குறிப்பு உடன்பாடு எதிர்மறை என்னும் வினைகளும், அவற்றின் விகற்பங்களும் ஆகிய வினைச்சொற்களுக்கெல்லாம் பொதுப்படக் காலமொடுதோன்றலையே முடிவான இலக்கணமாகக்கூறி னார்.

திருவள்ளுவனாரும் "பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற, செய்யாமை செய்யாமை நன்று" என்றார். இதன் உரைகாரராகிய பரிமேலழகரும், 'ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்ய வல்லனாயின்' என உரையும் வரைந்தார். இதனை இவ்வாறன்றி, "பொய்யாமையைப் பொய்யாமற் செய்யிற் பிறவறஞ்செய்யாமையைச் செய்யாமை நன்று" என்று பொழிப்பாக்கி.....உரைப்பாருமுளர் என்று பிறருரையும் காட்டி உடன்பட்டார். அப்பிறருரையின்படி, செய்யாமையும் புடைபெயர்ச்சியுடையதொரு வினையாயிற்று. பொய்யாமையிற் புடைபெயர்ச்சியில்லையாயின் அதனையாற்றுதலும் இன்றாம். ஒருவன் பொய்யாமையை ஆற்றுத (செய்த)லாவது அவனுயிர் வாழுங்காலங் களில் பொய்சொல்லாதவனாய்ப் புடைபெயர்ந்தியங்கல். இங்ஙனம் பொய்யாமையைச்செய்தலாவது பொய்யாமையேயாம். இதனால், உண்ணுதலைச்செய்தல் உண்ணல் என்னும் வினையாவதுபோல உண்ணுதலைச் செய்யாமையும் உண்ணாமை என்னும் வினையேயாதல் காண்க. இவ்வாற்றாற் கள்ளாமை கொல்லாமை முதலிய எதிர்மறை வினைகளும் நல்வினையெனச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

இன்மை பொருளன்று என்பார்மதம்பற்றி ஒருசாரார் எதிர்மறை வினையிற் புடைபெயர்ச்சியில்லையென்பாராயினும், நம் தமிழ்த் தொல்லாசிரியரெல்லோரும், 'பொருள் குணம் கருமம் பொதுச் சிறப்பொற்றுமை, இன்மையுடன் பொருள் எழெனக்' கொள்பவராதலின், வினைச் சொற்களின் தொகுதியுள் அவ்வினைகளைமறுக்கும் மறைச்சொற்களையும் காலப்புடைபெயர்ச்சிபற்றி வினைச்சொல் என ஒருமொழிப்பாற் படப் படைத்துவைத்தனர்போலும். இவ்*வொருமொழிப்படைப்புத் தமிழ்மொழிக்கு ஒரு சிறப்பாயிற்று.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் எதிர்மறைவினையும் வினையேயாமாதலால் வினையெச்சங்கள் எதிர்மறைவினைச்சொற்களையும் பொருணோக்கம் பற்றி யேற்றபெற்றி கொள்ளத்தகும் என்பதாயிற்று.

---

*ஒருமொழிப்படைப்பு என்றது நான் உண்டமை உண்டு என மூன்று சொல்லால் வழங்கவேண்டியபொருளை உண்டேன் என ஒருமொழியால் வழங்குமாறு படைத்திருப்பதுபோல உண்டேன் இல்லை என இரண்டு சொல்லால வழங்கவேண்டிய எதிர்மறைவினையையும் உண்ணேன் என ஒருசொல்லால் வழங்குமாறு படைத்தல்.

இனி, பரிமேலழகர்க்கு வினையெச்சங்கள் எதிர்மறைவினையுள் முதனிலைகொண்டுமுடியும் என்னும் கருத்து நியமமில்லை என்பதும் காட்டுதும்.

"குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு"

என்னும் குறளுரையுள், "மடிந்து எனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவர் என்னும் குறிப்புவினைப்பெயர்கொண்டது" என்று வினையெச்சத்துக்குக் குறிப்புவினைப்பெயரோடு முடிவுகாட்டினர். இங்கு அவர்க்கு வினையெச்சமுடிபுகூற இலவர் என்பதில் எதிர்மறைவினைமுதனிலையில்லாதிருக்கவில்லை. அது இருக்கச்செய்தே அதனோடு முடியாது அதனைக் கடந்து அதனடியாகப்பிறந்த எதிர்மறைவினைப்பெயர்கொண்டு முடித்தமையால், வினையெச்சங்கள் எதிர்மறைவினையுள், முதனிலை கொண்டே முடியவேண்டும் என்னும் நியமம் அவர்க்கு இல்லை என்பதும், வினையாலணையும்பெயர்கொண்டுமுடிதலும் உடன்பாடென்பதும் வெளிப்படையா யறியலாம்.

இங்கு முதனிலைகொண்டுமுடியாது இலவர் என்னும் குறிப்பு வினைப்பெயர்கொண்டுமுடித்தது என்னை எனில், முதனிலைகொண்டு முடிப்பின் அம் மடிந்து என்னும் வினையெச்சம் இலவர் என்பதன் முதனிலையாகிய இல் என்னும் பகுதியைக்கொண்டு மடிந்தில் என முடியவேண்டும். அங்ஙனம் முடிப்பார்க்கு அப்பகுதிப்பொருளாகிய இன்மை மறுக்க வேண்டாத மடிமடிதலை மறுத்து மறைவினையாக்கி மடிமடிந்திலவர் என இயைந்து பொருள்சிதைத்தலால் அம்முடிவு கொள்ளாராயினர் என்க. கொள்ளின், 'மடிமடிந்திலவர்க்கு (மடியான் மடிந்திராது முயற்சியுடையராயிருப்பார்க்கு(க் குடிமடிந்து குற்றம்பெருகும்' என்று பொருள்படுமாதலால் விரோதமாம் என்க.

இன்னும், இக்குறளுள்ளே, வினையெச்சங்கள், எதிர்மறைவினைகளில் புடைபெயர்ச்சியின்மையால் அவை வினையாகாமைபற்றிப் புடைபெயர்ச்சியுடைய முதனிலைவினைகொண்டு முடிதலே நியமமென்பார்க்கு இலவர் என்னும் குறிப்புவினைப்பெயருள் முதனிலையாயுள்ள இன்மைக்கும் புடைபெயர்ச்சியின்மையால் அம்முதனிலையைக் கொள்ளுமாறெங்ஙனம்? என அவரை வினவவே அவர்சொல்லும் நியமம் அழியுமென்க.

ஆயின் அவர் அங்ஙனம் உண்டென்றுகருதியதற்குக் காரணமென்னெனில், பரிமேலழகர் சிலகுறளுரைகளில் வினையெச்சங்களை எதிர்மறைவினைகொண்டுமுடியாது அவ்வெதிர்மறைவினையின் முதனிலைகொண்டு முடித்துக்காட்டுதல்போலும் என்க. அவர்காட்டிய முதனிலைமுடிபுகளையும் ஈண்டு ஆராய்வாம்.

"எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன், றண்பதத்தாற் றானே கெடும்" என்னும் குறளுரையுள், ' "எண்பதத்தான்" என்னும் முற்றுவினையெச்சமும் "ஓரா" என்னும் வினையெச்சமும் "செய்யா" என்னும் பெயரெச்ச எதிர்மறையுள் செய்தல்வினைகொண்டன' என்றார். இங்குச் செய்யா என்னும் பெயரெச்சமறை பிறந்தபின்பு அதனை அவ்வினையெச்சங்கள் கொள்ளில், 'இலவு பூத்துக் காய்த்துப் பழுக்காது' என்பதிற்போல அவ்வினையெச்சங்கள் மறுக்கப்படாமையால் விதிவினையாகவே யிருக்கும். அதனால், 'எண்பதத்தானாகியும், ஓர்தலுடையனாகியும் இருந்துகொண்டு முறைமட்டும் செய்யாத மன்னவன்........தானே கெடும்' என்று பொருள்படுமாதலாற் கவிகருத்தொடு பொருந்தாததாம். செய்யா என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் பிறக்கும்போது அவ்வெதிர்மறை, தன்முதனிலைவினையையும் அதற்கின்றியமையாத செயப்படுபொருளாகிய முறையையும் மறுத்துத் தன் ஆற்றலழிந்திருக்கும்; அதனால் எண்பதத்தான், ஓரா என்னும் உடன்பாட்டுவினையெச்சங்களை மறுத்தற்கு ஆற்றலின்றாம். அங்ஙனமன்றி, அவ்வினையெச்சங்கள் செய்யா என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் பிறத்தற்கு முன்னமே அதன் முதனிலைவினைகொள்ளில் செய் என்னும் முதனிலை அவ்வெச்சங்களால் விசேடிக்கப்பட்டு 'எண்பதத்தானாகி ஓர்ந்து முறைசெய்' என அம்முதனிலையளவும் ஒரு தொடர்மொழியாய் உடம்பாட்டு வினையாகநிற்கும். அம்முதனிலைமேல் பின்புவரும் எதிர்மறை ஆகாரம் அவ்வினையெச்சங்களுடனியைந்த அத்தொடர்மொழிப்பொருளாகிய வினையை மறுக்கும். மறுக்கவே, 'எண்பதத்தானுமாகாது ஓர்தலையும் செய்யாது முறையும் செய்யாத மன்னவன்......தானே கெடும்' எனப் பொருள் பொருந்துமாறு காண்க. இது, 'பூத்துக் காய்த்துப் பழுக்காத வெற்றிலைக்கொடி' என்பது போலும்.

இன்னும், அவர் "அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித், தீவினை செய்யா னெனின்" என்னும் குறளுரையுள், "ஓடி என்னும்

வினையெச்சம் செய்யான் என்னும் எதிர்மறைவினையுள் செய்தலோடு முடிந்தது" என்று முதனிலைகொண்டு முடித்துக்காட்டினர். இங்கும், "ஓடி" என்னும் வினையெச்சம் விதிவினையாதலால் அது, 'செய்யான்' என்னும் மறைவினைகொள்ளில் அம்மறைவினை முன்சொல்லியவாறே அடையடுத்த அம்முதனிலைத்தொழிலாகிய தீவினைசெய்தலைமட்டும் மறுக்குமல்லது வினையெச்ச வினைப்பொருளாகிய மருங்கோடுதலை மறுக்க மாட்டாது. மறுக்காதொழியவே, மருங்கோடுதலுடையனுய்க்கொண்டு தீவினைமட்டும் செய்யானுயின் அவன் கேடில்லாதவன் எனப் பொருள் பட்டுக் கவிகருத்தழித்தல் காண்க.

இன்னும், அவர் "திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந், தற னல்ல செய்யாமை நன்று" என்ற குறளில், 'நொந்து' என்னும் வினை யெச்சமும், 'செய்யாமை' என்னும் எதிர்மறைவினையும் இருக்கச்செய்தே அவ்வெச்சத்துக்கு முதனிலைமுடிபுகூருமையால் அது 'செய்யாமை' என்னும் வினைப்பெயர்கொண்டதென்பது தெளிவாம்.

இங்கு, அவ்வினையெச்சம் செய்யாமையென்னும் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்பிறக்குமுன்னமே செய் என்னும் முதனிலைவினையைக் கொள்ளில் அம்முதனிலை நொந்து என்னும் வினையெச்சத்தால் முந்துற விசேடிக்கப்பட்டு, நொந்துசெய் என்று ஒருசொல்லாய்நிற்கும். அதன் மேல் எதிர்மறை ஆகாரம்வந்து மறுக்குமிடத்து நொந்துசெய்யாமை, அறனல்லசெய்யாமை என அத்தொடர்ச்சொற்பொருள்முழுதும் மறுக் கப்படும். படவே அங்கோதலும் மறுக்கப்பட்டுத் திறனல்லசெய்தார்க்கு அத்தீவினைப்பயனுய்வரக்கடவதாகிய தீங்குக்கு நோவாதவர்களாயிருந்து கொண்டு அறனல்லசெய்யாமை நன்றென்று பொருள்மாறுபடுதல் காண்க.

அவ்வினையெச்சம் செய்யாமை என்னும் எதிர்மறைவினைப்பெயர் கொள்ளில் திறனல்லாதசெயல்களை ஒருவர், தமக்குச்செய்தாராயினும், அத்தீவினைப்பயனுகி அவர் வருந்தக்கடவதாய்வரும் நோவிற்குத் தாம் வருந்தவேண்டும்; அங்ஙனம் வருந்துதலோடமையாது தாம் அத்தீங் கிழைத்தார்க்கு அறனல்லாதவற்றைச் செய்யாதிருத்தலும் நன்று என்று பொருள்படும்; படவே நொந்து என்னும் வினையெச்சப்பொருள் விதி

வினையாய் அறனல்லசெய்யாமைக் குபாயமாய்நின்று பொருட்பொருத்த மூண்டாக்குமாறு கண்டுகொள்க.

அக்குறளுரையின்கருத்து இதுவேயாமென்பதை, "தம்மை யிகழ்ந் தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - உம்மை, எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று, பரிவதூஉம் சான் றோர் கடன்" என்ற பாட்டின் பொருள்கொண்டு மேற்கோள்காட்டினமை யால் அறிக.

இன்னும் அவர், "அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார், பலர்நாண நீத்தக் கடை" என்ற குறளுரையில், "அலர் நாணஒல்வதோ - நாம் ஏதிலார்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ? கூடாது" என்றெழுதி, "நாண என்னும் வினையெச்சம் ஒல்வது என்னும் தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடுமுடிந்தது" என முடிவுகாட்டினார். இங்கு, நாண என்னும் வினை (எச்சம்) விதிவினையாயுள்ளது. அதனை மறைவினை யாக்கவேண்டி, முதனிலைவினையாகிய ஒல்லுதலோடுமுடித்து, ஒரு சொல்லாக்கிப் பின்பு எதிர்மறையைவருவித்து நாணவொல்வதோ வெனச் சொல்லமைப்புச்செய்யின் நாணலும் மறுக்கப்பட்டு நாணக் கூடாது எனப் பொருட்பொருத்தமுண்டாம். அவ்வாறு முடியாது, ஓகாரஇடைச்சொல்லால் மறுக்கப்பட்ட ஒல்வதோ என்னும் தொழிற் பெயரோடுமுடிப்பின் நாண என்பது உடன்பாட்டுவினையெச்சமாய் நாணவேண்டி எனப் பொருள்பட்டுநிற்க ஓகார எதிர்மறை ஒல்லுதலை மட்டும் மறுக்க 'நாணவேண்டி, ஒல்லுதல் கூடாது' என்று பொருள் பட்டுக் கவிகருத்தழித்தல் காண்க.

இன்னும், அவர் "இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற, துணா விரித்துரையா தார்" என்ற குறளுரையுள், 'ஊழ்த்து' என்னும் வினை யெச்சத்துக்கு முதனிலை முடிபுகூறுமைபாலும் பொருள்நோக்கம்பற்றியே முடிவுகூறுவர் என அறிக. இங்கு 'ஊழ்த்து நாறாமலர்' என்றது 'பூத்துக் காய்க்காத மல்லிகைக்கொடி' என்றதுபோல் நிற்றது. முதனிலைவினைகொள்ளில் 'பூத்துக் காய்க்காத வெற்றிலைக்கொடி' என் பதுபோலப் பொருள்வேறுபடுதல் காண்க.

இனி, பரிபாடல் கங-ஆம் பாடலின் உரையில், "நிறனுழு வளை வாய் நாஞ்சி லோனும்,........இலங்கொளி மருப்பிற் களிறு மாகி, மூவுரு வாகிய தலைபிரி யொருவனை" என்ற தொடர்களின் முடிபுகூறு மிடத்து 'ஆகி என்னும் வினையெச்சம் ஆகிய என்னும் பெயரெச்ச வினையுள் ஆதலோடுமுடிந்தது' என்று முடிவுகாட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு, ஆகி என்னும் வினையெச்சப்பொருளாகிய நாஞ்சிலோனும் களிறு மாகிவந்த அவதாரச்செயல்கள், மூவுருவாகிய என்னும் பெயரெச்சவினை நிகழ்தற்கு முன்னிகழாமல் மூவுருவாகியபின்பு நிகழ்ந்தனவாதலால் அவ் வினையெச்சத்தால் அப்பெயரெச்சவினை விசேடிக்கப்படாதாயிற்று; ஆகவே, உறங்கிவிழித்த சாத்தனை, விழித்துறங்கிய சாத்தன் என்றால் முன்பு விழித்திருந்து பின்பு உறங்கினான் எனப் பொருள்மாறுபடுவது போல மாறுபாடாமெனக்கருதிப் பெயரெச்சவினைகொண்டுமுடியாது வேறு முடிபு கூறவேண்டியதாயிற்று. வினைமுதனிலை, வினைவிகற்பங் களுக்கெல்லாம் பொதுவாய்நிற்றலால், அதற்கு வினையெச்சப்பொருண் மையுமுண்டென்பதுபற்றி அதனோ டடுக்காகநிறுத்தி ஆகி ஆகி என முடித்துப் பெயரெச்சவிகுதிப்பொருளை விரித்து நாஞ்சிலோனும் களிறும்ஆகியும், மூவுருவாகியும் உள்ள ஒருவன் என்னும் பொருள்பட முதனிலைமுடிபு கொள்ளப்பட்டதென்க.

இக்கருத்துப்பற்றியே உரையில் நாஞ்சிலோனும் களிறும் ஆயதுவே யன்றி, என வினையெச்சவாய்பாட்டால் அன்றி எனப் பிளவுபட்டுநிற்கப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இப்பொருள் நாஞ்சிலோனாதலும் களி றாதலுமேயன்றி, மூவுருவாதலுமுடைய ஒருவன் என எதிரது தழீஇய எச்சப் பொருளில்வந்த அடுக்காய்முடிதலாற் காலவழுவாகாமை காண்க.

இவ்வாறன்றி ஆகி ஆகிய என முடிப்பின் காலவழுவாமாதலால் அடையாகவும் முடியாது; வினையெச்சம் பெயரெச்சத்துடன் விரவியடுக்கி நின்றும் முடியாது; ஒருவனை என ஒரு பெயர்ப்பயனிலைகொள்ளற்கும் இயலாது. ஆதலால் இங்குப் பொருள்நோக்கம்பற்றி முதனிலைமுடிபே கொள்ளவேண்டுவதாயிற்று.

இப்பரிபாடலிற் காட்டிய முதனிலைமுடிபு.—ஒன்றேடொன்று பற்றுதலற்றுநிற்கும் பொன்னையும் அரதனக்கல்லையும் ஒருபுடையொப் புமையால் அவ்விரண்டிற்கு மினம்போன்றுள்ள அரக்கு அவற்றி னிடையேநின்று அவ்விரண்டையும்பற்றிநிற்க அவையொன்றுபட்டு ஒரு பணியாவதுபோல, வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் ஒன்றேடொன்று பற்றுதலற்று விரவிய அடுக்கில் ஒருபுடையொப்புமையால் அவ்விரண் டற்குமினமாகிய வினைமுதனிலை இடையேநின்று வினையெச்சத்துடன் அடுக்காகியும், பெயரெச்சவிகுதிபெற்றுப்பெயரெச்சப்பொருள்கொண்டும் நிற்க ஒரு சொற்றொடராகும் என்க. இங்கு அரக்குக்குப் பொன்னே டொப்புமை தழலிடையுருகுதல்; கல்லோடொப்புமை வெட்டெனவா யுடைதல். வினைமுதனிலை வினைவிகற்பங்களுக்கெல்லாம் பொதுவாத லால், வினையெச்சப்பொருண்மைபற்றி வினையெச்சமாதலும் பெயரெச்சப் பொருண்மைபற்றிப் பெயரெச்சமாதலும் ஒப்புமையாம். பூத்துத் தளிர்த்த மரம் என்றால் பூத்தபின்பு தளிர்த்தமரம் என்பது பொருந்தா மையால் அதனைப் பூத்தும் தளிர்த்தும் உள்ள மரம் எனப் பொருள் கொள்ளில், 'ஒருகாலத்தில் பூத்தும் மற்றொருகாலத்தில் தளிர்த்தும் உள்ள மரம்' என, முன்முடிபில் வினையெச்சம் அடுக்காய்நின்று பெய ரெச்சவிகுதிப்பொருளாய் விரிந்த உள்ள என்னும் குறிப்புவினைப்பெய ரெச்சங் கொண்டு பின்பு மரமென்னும் பெயர்கொண்டுமுடியுமென்க. இவ்வாறன இருதலையொப்புமைபற்றி இடைநிறுத்திமுடித்தற்குரிய சொல்லைக் கோமுக வியாக்கிரமென்பர் வடநூலார்.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஓரோர்காலத்தில் நாஞ்சிலோனும் களிறு மாகியும், மற்றொருகாலத்தில் மூவுருவாகியும் உள்ள ஒருவன் என வினையெச்சங்களடுக்கி விகுதிப்பொருளாய் விரிந்த உள்ள என்னும் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கொள்ள அப்பெயரெச்சவினை ஒருவன் என் னும் பெயர்கொண்டுமுடிந்ததென்பதாம். இம்முடிபு பரிமேலழகர்க்கு உடம்பாடென்பதை உஉ-ம்பரிபாடலுரையாலும் அறியலாம்.

22—ஆம் பரிபாடலுரையுள், 'சான்மென என்னும் வினையெச்சம், ''இனிய நகையினையும் உடைய'' என இரண்டாவதனேடு விரிந்த பெய

றெச்சவினைகொண்டது' என வினையெச்சத்துக்குப் பெயரெச்சவினையோடு முடிவுகாட்டினமையால் அவர்க்கு வினையெச்சங்கள் வினைமுதனிலை கொண்டே முடியவேண்டுமென்னும்நியமமில்லையென்பதும் வெளிப்படுவதுடன், பெயரெச்சங்கொண்டுமுடியுமென்பதும் அவர்க்கு உடன்பாடென்பது தெளிவாயிற்று.

இம்முடிபு க௩-ஆம் பரிபாடலிற்காட்டிய முடிபோடொத்த அரிய முடிபாதலால் அது நன்குவிளங்கவேண்டி இங்குச் சிறிது ஆராயத்தக்கது. ௨௨-ஆம் பரிபாடலுள் மேலேகாட்டிய சொன்முடிபுக்கேற்ற பகுதி:-

அடி 26 "வேலாற்று மொய்ம்பனின் விரைமலரம்பினோன்
போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
28 'தாரணி மைந்தர் தவப்பயன் சான்மெனக்
காரணி கூந்தற் கயற்கட் கவிரிதழ்
வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
31 யேரணி யிலங்கெயிற் றின்னகையவர்
சீரணி வையைக் கணிகொல்லோ வையைத
னீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
தேருநர் தேருங்காற் றேர்தற் கரிதுகாண்"

என்பது. இதனால் மைந்தரும் மகளிரும் புனலாடல்கருதிநிற்கும் வையையின்சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. இதன்பொருள்:—

'வேற்போரைச்செய்யும் மொய்ம்பினையுடையோனாகிய முருகனைப் போல ஆற்றலொடுகூடிய வலியினையும் புனைகழலையுமுடைய மைந்தரும், விரைமலரம்பினோனாகிய காமனைப்போலத் தாரையும் அழகினையுமுடைய மைந்தரும் செய்த தவத்துப்பயன் பெரிதென்று கண்டார்கூறக் கார்போலும் கூந்தலையும் கயல்போலும் கண்களையும் முருக்கின்பூப்போலும் இதழினையும் வாரணிந்த இளமுலைகளையும் வகைவகையாகக்கோத்த மேகலையையும் அழகுபொருந்திய விளங்கிய எயிற்றினையும் இனிய நகையினையுமுடைய மகளிர்கள்தாம் சிறப்புப்பொருந்திய வையையாற்றிற்கு அணிகலமோ! வையையினது நீரான் அழகுபொருந்திய வெள்ளப்பெருக்குத்தான் அம்மகளிர்க்கு அழகுசெய்வதோ! என ஆராயுமிடத்துத் துணிதற்கு அரிதேயாம்' என்பதாம்.

இப்பாட்டின் 28 ஆம் அடியினிறுதியில், 'சான்மென' (சாலும் என) என்பதன்கணுள்ள என என்னும் செயவென்வினையெச்சத்தை 31 ஆம் அடியிறுதியிலுள்ள 'இன்னகையவர்' என்பதன் பொருளாய் விரிந்த, இனியநகையையும் உடைய மகளிர் என்பதிலுள்ள உடைய என்னும் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சத்தோடுகூட்டி முடித்துக்காட்டிய வாறு காண்க. இம்முடிபு கைக்களிறு என்பதில், கை களிற்றைக்கொண்டு முடிதற்கியலாமையால் கையையுடைய களிறு என விரிப்புழி இடையே தோன்றிய குறிப்புவினைப்பெயரெச்சங்கொண்டு முடிவதுபோல ஆண்டுப் பொருள்விரிப்புழித் தோன்றும் வினைகொண்டுமுடிவதாம்.

இப்பாட்டில் என என்னும் வினையெச்சம் 'நகையவர்' என்பதின் இடையே தோன்றிய உடைய என்னும் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சங் கொண்டுமுடிய அப்பெயரெச்சம் விகுதிப்பொருளாய்விரிந்த மகளிர் என்னும் பெயர்கொண்டுமுடிவதுபோல 13-ம் பாட்டிலும் ஆகி என்னும் வினையெச்சம் ஆகிய என்பதன் முதனிலைவினைப்பொருளாகிய ஆகி என்னும் வினையெச்சப்பொருளோ டடுக்கிநிற்க, அம்முதனிலை விகுதிப் பொருளாய் விரிந்த உள்ள என்னும் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சங்கொள்ள ஆகி ஆகி உள்ள ஒருவன் என முடியுமாறு காண்க.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் வினையெச்சங்கள் பொருட்பொருத்தம் பற்றி வினைச்சொற்களை ஏற்றபெற்றிகொண்டுமுடியுமென்பதே பரிமே லழகர்க்கு உடன்பாடென்பதாயிற்று.

இனி, உரையாசிரியர்க்கு எதிர்மறைவினையுள் முதனிலைமுடிபே நியமமென்பதும் கொள்ளத்தக்கதன்று. ஏனெனில் அவர் வினையெச்சங் களுக்கு முடிபுகூறவேண்டுமிடங்களில் எங்கேனும் எதிர்மறைவினையுள் முதனிலைகொண்டுமுடித்துக்காட்டாமையானும் இலக்கணக்கொத்துடை யாரும் அதை நிரூபித்துக்காட்டாமையானுமென்க.

அவர் அம்முடிபுகாட்டவேண்டுமிடங்களுள் ஒருசில வருமாறு:— தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்துள்,

"புள்ளி யிற்றுமுன் னுயிர் தனித்து இயலாது "(புணரியல் 36)

"தெருங்காலை யுருபொடு சிவணிச்
சாரியை நிலையும் கடப்பா டிலவே" (உருபியல் 30)

"இன்னிடை வரினு மான மில்லை" (உயிர்மயங்கியல் 69)

"நெறிப்பட வாரா" (குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி 76)

என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுரையுட் காண்க.

இனி, 'நல்வினையுந்நயந்தந்தின்று' என்ற திருக்கோவையாருரையுள், "தொல்வினையாற் றுயருந்மென தாருயிர் துப்புறவே, நல்வினையும் நயந்தந்தின்று" என்ற மூலப்பகுதிக்குப் "பழையதாகிய தீவினையாற் றுயருறுநின்ற் எனது அரிய உயிர் வலியுறும்வண்ணம் யான் உம்மைச் செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றந்ததில்லை" என்று பொழிப்புரை வரைந்து குறிப்புரையுள் 'துப்புறவென்னு மெச்சம் தந்தின்று என்பதில் தருதலென்பதனோடு முடிந்தது' என்று முடிவுகாட்டினர் பேராசிரியர்.

இங்கு, 'தந்தின்று' என்றது எதிர்மறைவினை முற்றே; அவ்வினை முற்றைத் 'துப்புற' என்ற வினையெச்சம் கொள்ளவேண்டுமாயின் அவ் வினையெச்சங்கொள்ளுதற்கு முன்னமே, அம்முற்றுச்சொல் எதிர்மறை யால் தன் முதனிலைப்பொருள் மறுக்கப்பட்ட முழுச்சொல்லாயிருக்க வேண்டும். அதன்கணுள்ள மறை அதன் முதனிலைப்பொருளைமட்டும் மறுத்தொழியுமாதலால் துப்புற என்னும் வினையெச்சப்பொருளைமறுத் தற்கு ஆற்றலின்மையால் அவ்வெச்சம் விதிவினைபாம். ஆகவே, துப்புற லுளதாயிருக்கச்செய்தே, நல்வினை வந்து பயன்றந்ததில்லையென்று பொருள் மாறுபடுவதாகும். அங்ஙனம் பொருள்மாறுபடாமைப்பொருட் டுத் தருதலாகிய முதல்வினைகொண்டு முடிக்கப்பட்டது.

இம்முடிபில், துப்புற (நயந்)தரல் என இயைந்து அடையடுத்த ஒருதொடர்மொழியாம். இத்தொடர்மொழிமேல் எதிர்மறையை வரு வித்து அத்தொடர்மொழிப்பொருளை மறுக்கவே அதன் அடைப்பொரு ளாகிய துப்புறலும், நயந்தருதலும் இல்லையென்று பொருள்பட்டு விதி

பொடு வெறுத்தற்கேற்ற பொருட்பொருத்தமுள்ளதாமாறு காண்க. இத் னுல் பேராசிரியரும் பொருட்பொருத்தம்நோக்கி (அதாவது: பொருள் சிதையாமைப்பொருட்டே) ஈண்டு முதனிலைமுடிபுகூறினுரொனவுணர்க.

பரிமேலழகர், உரையாசிரியர், பேராசிரியர் முதலிய தொல்லாசிரிய ரெல்லோரும் பிற்காலத்துள்ள உரைகாரர்போல வேண்டாதவிடத்தும் தமக்குத்தோன்றிய இலக்கணமுடிபுகளையும் அணிவகைகளையும் காட் டிச்செல்வாரல்லர்; ஒரோவழிப் பொருள்சிதையவருமிடங்களில் பொருட் பொருத்தம்நோக்கியும் வழுப்படற்குரிய இடங்களில் வழுப்படாமை நோக்கியும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் பொருள்விளக்கங்கருதியும் வேண்டுமிடங்களில்மட்டும் விசேடவுரைவரைவது அவர்க்கு நியமம். அவ்வுரைகண்டு யாண்டும் அவர்க்கதுவே நியமமெனக்கொள்ளல் பொருந் தாது. அவற்றைபெல்லாம் இங்கு விரித்துரைப்பின் மிகப்பெருகுமென் றெண்ணி நிறுத்துகிறேன்.

இனித்தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தியிற்சார்ந்துவரல் என்ப தன் முடிவுகூறுமிடத்துச் 'சார்ந்து என்னும் வினையெச்சம் வரல் என் னும் தொழிற்பெயரின் வா என்னும் முதனிலையோடுமுடிந்தது' என்று முடிவுகாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு அவ்வினையெச்சம் வரல் என்னும் தொழிற்பெயரோடுமுடிதற்கு யாதொரு தடையுமின்மையால் அத் தொழிற்பெயரோடுமுடியாது முதனிலைகொண்டுமுடிந்தற்குக் காரணம் வினையெச்சங்கள் யாண்டும் முதனிலைகொண்டேமுடியவேண்டுமென்பது அவர்கருத்துப்போலும்; இம்முடிபையும் இங்கு ஆராய்வாம்.

சூத்திரவிருத்தியிற்காட்டிய முடிபு பயன்படாதென்பதற்கு அம் முடிபே சான்றுகின்றது. எங்ஙனமெனில், இங்கு, சார்ந்து என்னும் வினையெச்சம், வரல் என்னும் தொழிற்பெயர்கொண்டு முடியாதாயின் அதன் முதனிலையாகிய வா என்பதும் அத்தொழிற்பெயர்த்தன்மை பற்றிநிற்றலால் அதனைக்கொண்டுமுடிதற்குஎந்நியாயமுள்ளதோ அந்த நியாயத்தாலேயே வரல் என்னும் தொழிற்பெயரைக்கொண்டுமுடிதற்குந் தடையின்றாம். ஆதலால் வினையெச்சங்கள் யாண்டும் முதனிலைகொண் டேமுடியவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை யென்பதாயிற்று.

இனிச் சார்ந்துவரல் என்பதற்கு, (முன்பு, சார்ந்து நின்று (பின்பு) வரல் எனப் பிளவுபட்டபொருள் கூறாது, ஓடிவருதல் என்புழி ஓடுதலும் வருதலும் உடனிகழ்தல்போலச் சார்தலும் வருதலும் உடனிகழ்தலாகியபொருள்நோக்கம்பற்றிச் சார்ந்து வரல் எனவிட்டிசையாது சார்ந்துவரல் என ஒருமொழியாக்கவேண்டி அம்முடிபு கூறப்பட்டதெனின் ஒருவாறு பொருந்தும் என்க.

இனி வினைமுடிபுகொள்ளுமிடங்களிலெல்லாம், எல்லா வினைவிகற்பங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள முதனிலைவினைமுடிபே கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனின், சாத்தன் உண்டான் என்னுமிடத்துச் சாத்தன் என்னும் பெயர் உண் என்னும் முதனிலைவினைகொண்டு முடியின், சாத்தனுண் என இயைந்து அடையடுத்த ஒருமொழியாய்ப் பகுதியாக, அதன்மேற் காலங்காட்டுமிடைநிலையும் விகுதியும் பயனிலையாய் விட்டிசையாது தொடர்தலால் எழுவாயும் பயனிலையுமாயியையும் பொருட்பேறில்லாது நின்றுவற்றுமென்க.

இனி, சங்கரநமச்சிவாயர் நன்னூலுரையில் 'வினைசார் பினமிட மேவி விளங்கா' என்ற தொடரில், 'மேவி என்னும் வினையெச்சம் 'விளங்கா' என்பதன்கண் முதனிலையோடுமுடிந்ததென்றார். இங்கு மேவி என்னும் வினையெச்சம் விளங்கா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சவினை கொள்ளில், வினை சார்பு இனம் இடம் இவற்றை மேவியுள்ளதாயிருந்து கொண்டே விளங்குதல்மட்டுமில்லாத என்ற பொருள்பட்டு இலக்கணத்தைச் சிதைவிக்கும். முதனிலையோடுமுடியின் அம்முதனிலைக்கு மேவி என்னும் வினையெச்சம் அடைமொழியாகும். ஆகவே, மேவிவிளங்கு' என்பது பகுதியாய்நிற்க அதன்மேல் எதிர்மறை ஆகாரம் வரின் அவ்வடையடுத்த முதனிலைப்பொருளை மறுக்கும்; மறுக்கவே, அவ்வடைமொழிப்பொருளும் மறுக்கப்பட்டு, வினை சார்பு இனம் இடம் (இவற்றை) மேவுதலின்றி அதனால் விளங்குதலில்லாத எனப் 'பூத்துக் காய்க்காத வெற்றிலைக்கொடி' என்பது போலப் பொருள்பொருந்துமாறு காண்க.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால் எதிர்மறைவினையகத்தும் குறிப்பாற் கொள்ளும் காலப்புடைபெயர்ச்சியுண்டென்றும், அப்புடைபெயர்ச்சி பற்றி அவ்வினையையுணர்த்தும் சொற்களும் வினைச்சொல்லேயாம் என்றும், வினையெச்சங்கள் எதிர்மறைவினையுள் முதனிலைகொண்டுமுடிய வேண்டுமென்னும் நியமமில்லையென்றும், சொல்வோன் கருதியபொருள் விளங்குமாறு ஏற்புடையதொரு வினைச்சொல்லைக்கொண்டு முடியலாமென்றும் விளக்கிக்காட்டலாயிற்று.

பரிமேலழகருரையின் திட்பநுட்பங்களை ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடைமைகொண்டு இவை அறிதற்குரியனவாதலால் அவருரையின் திட்பநுட்பங்களையும் சிறிதறியுமாறு இனி வரையலாகும்.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[௧௭௮-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மகேந்திரப்படலம்.

வானரவீரர் மகேந்திரமலையிலிருந்து கடல்கடத்தலைப்பற்றிப் பேசி முடிவுசெய்ததைக் கூறுவது.

வானரத்தலைவர் தம்முள் யார் கடல்கடக்கவல்லாரென ஆராய்தல்.

[சம்பாதிகூறியதைக்கேட்ட வானரவீரர்கள் 'சீதாதேவி யிருக்குமிடம் தெரியாமையால் சாகவிருந்த நாம், சாவாது தப்பிப்பிழைத்தோம். அவன் சொன்னதைச் சுக்கிரீவமகாராசனிடம் சொல்வோமானால், நமது கடமையை ஒருவாறு செய்தோமாவோம். இலங்கைக்குச்சென்று சீதாதேவியை நேராகக் காண்போமானாலோ, அது மேற்கூறியவாறுசெய்தலினும் சிறந்தசெயலாம். அதற்குக் கடலைக் கடக்கவேண்டுமே. நம்முள் கடல்கடக்கவல்லார் யார்?' என்று தம்முள் வினவினார்கள். நீலன் முதலியோர் 'கடல்கடத்தல் எங்களால் அடியோடுமுடியாது' என்று தெளிவாக வெளியாகச் சொன்னார்கள். அங்கதன் 'சமுத்திரம் தாண்டும் சக்தியுடையேன். மீண்டுவரும் மிடுக்கில்லேன்' என்றான். பிரமதேவன்பெற்ற சாம்பவான் 'பிரமதேவனைப்பெற்ற திருமால் திரிவிக்கிரமனாகிப் பூமிமுழுதையும் ஓரடியாக அளந்து வீறுற்று விளங்கிய காலத்தில், அப் பெருமானது பிரதாபத்தை நான் பறையறைந்து சாற்றிப் பிரசாரஞ்செய்துகொண்டு எட்டுத்திக்கிலும் சுற்றிவருகையில் மேருமலை மோதினதனால் ஊனமுற்ற காலினனானேன். ஆதலால், கடலைத்தாண்டி, இலங்கைமதிலைக் கடந்து, சீதாதேவியைத் தெரிசித்துச் சீராமன் வந்து சிறைமீட்பானென்று கூறித் தீய அரக்கர் அஞ்சும் தீரச்செயல்கள்செய்து திரும்பும் திறமையில்லேன். இவ்வளவும் செய்ய வல்லவன் அனுமானே' என்று அங்கதனிடம் கூறிவிட்டு, அனுமானைநோக்கிக் கூறுகின்றான்.]

சாம்பவான் அனுமானைப் புகழ்ந்து இலங்கைக்கு ஏகும்படி வேண்டல்.

514. 'மேலை விரிஞ்சன் வீயினும் வீயா மிகுநாளீர்;
நூலை நயந்து நுண்ணி துணர்ந்து நுவல்தக்கீர்;
காலனும் அஞ்சும் காய்சின மொய்ம்பின் கடைநின்றீர்;
ஆலம் நுகர்ந்தா னுமென வெம்போர் அடர்கிற்பீர்;

515. வெப்புறு செந்தீ நீர்வளி யாலும் விளியாதீர்;
செப்புறு தெய்வப் பல்படை யாலும் சிதையாதீர்;
ஒப்புறின் ஒப்பார் நும்மல தில்லீர்; ஒருகாலே
குப்புறின், அண்டத் தப்புற மேயும் குதிகொள்வீர்;

516. நல்லவும் ஒன்றோ, தீயவும் நாடி நவைதீரச்
சொல்லவும் வல்லீர்; காரியம் நீரே துணிகிற்பீர்;
வெல்லவும் வல்லீர்; மீளவும் வல்லீர்; மிடல்உண்டேல்,
கொல்லவும் வல்லீர்; தோள்வலி யொன்றும் குறையாதீர்;

517. மேரு கிரிக்கும் மீதுற நிற்கும் பெருமெய்யீர்;
மாரி துளிக்கும் தாரை யிடுக்கும் வரவல்லீர்;
பாரை எடுக்கும் நோன்மை வலத்தீர்; பழிஅற்றீர்;
சூரிய னைச்சென் றெண்கை அகத்தும் தொடவல்லீர்;

518. அறிந்து திறத்தா றெண்ணி அறத்தா றழியாமை
மறிந்துரு ளப்போர் வாலியை வெல்லும் மதிவல்லீர்;
பொறிந்திமை யாக்கோன் வச்சிர பாணம் புகமூழ்க
எறிந்துழி இற்றோர் புன்மயி ரேனும் இழவாதீர்;

519. போர்முன் எதிர்ந்தால் மூவுலகேனும் பொருளாக
ஓர்வில் வலங்கொண் டொல்கல்இல் வீரத் துயர்தோளீர்;
பார்உல கெங்கும் பேரிருள் சீக்கும் பகலோன்முன்
தேர்முன் நடந்தே ஆரிய நூலும் தெரிவுற்றீர்;

520. நீதியில் நின்றீர்; வாய்மை அமைந்தீர்; நினைவாலும்
மாதர் நலம்பே ணாது வளர்ந்தீர்; மறையெல்லாம்
ஓதி உணர்ந்தீர்; ஊழி கடந்தீர்; "உலகினும்
ஆதி அயன்று னேயென" யாரும் அறைகின்றீர்;

521. அடங்கவும் வல்லீர், காலம தன்றேல்; அமர்வந்தால்,
மடங்கல் முனிந்தா லன்ன வலத்தீர்; மதிநாடித்
தொடங்கிய தொன்றோ, முற்று முடிக்கும் தொழில்வல்லீர்;
இடங்கெட வல்லே ஊறு கிடைத்தால் இடையாதீர்;

522. ஈண்டிய கொற்றத் திந்திர னென்பான் முதல்யாரும்
பூண்டு நடக்கும் நல்நெறி யானும் பொறையானும்
யாண்டிதர் நீரே பார்த்தினி துய்க்கும் படிவல்லீர்;
வேண்டிய போதே வேண்டுவ எய்தும் வினைவல்லீர்;

523. ஏருமின்: ஏகி, எம்உயிர் நல்கி, இசைகொள்ளீர்;
ஓகை கொணர்ந்து மன்னையும் இன்னல் குறைவில்லாச்
சாகரம் மூற்றும் தாவிடும்; நீர்இக் கடல்தாவும்
வேகம் அமைந்தீர்' என்று விரிஞ்சன் மகன்விட்டான்.

பொழிப்புரை.

514. 'மலரோன் மாள்வானுயினும் மாள்வுறாத வரம்பற்ற வாழ்நாளுடையீர்; நூல்களை விரும்பி (க் கற்று) நுண்மையாக அறிந்திருக்கின்றீர்; அவைகளை (நன்கு விளங்க) எடுத்துரைக்கும் தகுதியுடையீர்; காலனும் அஞ்சும் கடுங்கோபமும் காயபலமும் மிகுதியாக உடையீர்; ஆலகாலவிடமுண்ட அரனேபோலக் கொடும்போர்புரியவல்லீர்;

515. நெருப்பாலும் நீராலும் காற்றாலும் (மற்றைப் பூதங்களாலும்) நிலைகெடாதீர்; தெய்வப்படைகள் பலவற்றாலும் சிதையாதீர்; (உம்மை எவரும் ஒப்புறார்: எவரேனும்) ஒப்புற்றால், (அந்த) ஒப்புற்றார் உம்மையன்றி இல்லாதீர் (தமக்குத் தாமே சமமாவீர்); தாவுவீரானால், ஒருமுறை (தாவுகை) யிலேயே அண்டத்துக் கப்பாலேயும் தாவிவிடுவீர்;

516. (எந்தக்காரியத்தை ஆராய்வீரானாலும் அந்தக் காரியத்தின்) அநுகூலமான அம்சங்களைமட்டுமல்லாமல் பிரதிகூலமான அம்சங்களையும் (சேர்த்து) ஆராய்ந்து குற்றமில்லாமல் (அந்தக் காரியத்தைப்பற்றி முடிவு) சொல்லவல்லீர்; (குறித்த சில காரியங்கள் செய்பத்தக்கனவோ செய்யத்தகாதனவோவென்று தீர்மானிக்கவேண்டியிருந்தால், அந்தக்) காரியங்களை (வேறெவர் உதவியும் வேண்டாமலே இவை செய்பத்தக்கன, இவை செய்பத்தகாதனவென்று) நீர் தாமாகவே (வேறெவருதவியும் வேண்டாது) ஆராய்ந்து முடிவுசெய்யும் அறிவாற்றலுடையீர்; (உம்முடைய இட்டம்போல இராக்கதர்கூட்டத்தை) வெல்லலும் வல்லீர்; (அந்தக்கூட்டத்துட் சென்று அவர்கள் தடையைக்கடந்து) மீளுதலும் வல்லீர்; (அந்தக்கூட்டத்தைக் கொல்லுதற்குப் போதிய) வலிமையிருந்தால் (அந்தக் கூட்டத்துட்சென்று வெறுமனே மீள்வதோடமையா

மல்) கொல்லுதலும் வல்லீர்; (இவ் அரியசெயல்கள் யாவும் செய்தபின்னும்) தோள்வலி சிறிதும் குறைவுறுதீர்;

517. மகாமேருபருவதத்துக்கும் உயரமாக வளர்ந்துநிற்கும் பேருருவுடையீர்; (மேருவினும் பெருவடிவுகொள்ளல்போல அணுவினும் சிறுவடிவுகொண்டு, நுண்ணிய மழைத்தாரைகளின் இடுக்குகளினும் (நுழைந்து) வரும் வல்லமையுடையீர்; பூமியைப் பேர்த்தெடுக்கும் பெருவலியுள்ளீர்; (இத்தகைய பலத்தை எந்தத் தீய காரியத்திலும் செலுத்தாதீராதலால்) பழியென்பது (அணுவளவும்) இல்லாதீர்; (அளவற்ற தூரத்துள்ள ஆதித்தனிடம்சென்று (பெருவெப்பமுடைய) அவனைக் கைகளினால் தொட்டிடவல்லீர்;

518. (வேறெவ்வழியாலும் கொல்லமுடியாத வாலியை இராமன் அம்பாற் கொல்வித்தலாகிய) திறமான வழியைத்தெரிந்து (வாலியால் அழிந்துகொண்டிருந்த) அறநெறி (வாலிசாவால் அழிதலினின்று தப்பி) அழியாதிருத்தலை (ச்செய்ப) எண்ணி வாலியை (இராமபாணத்தால்) இறந்துவிழுந்து புரண்டுருளும்படி வென்ற மதிவலியுடையீர்; (அம்மதிவன்மையோடு) இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் தாக்கியபோது ஒரு சிறு மயிர்தானும் அறுபட்டு இழவா (த தேகவன்மையும் படைத்)தீர்;

519. போர்க்களத்தில் மூன்றுலகத்தோரும் எதிர்ப்பாரானால் (அவர்களை ஒரு) பொருளாகக் கருதாத (அலட்சியமாக வென்றுவிடக்கூடிய) வலிமைகொண்டு (போர்புரிதலில்) தளர்தலில்லாத வீரத்தால் மேம்பாடுற்ற தோளுடையீர்; (ஓயாது வேகமாக உலகைச் சுற்றிவரும்) சூரியனுக்குமுன்னே அவன்தேரின் எதிரே (அவனைநோக்கியவண்ணமாய்ப் பின்னுக்கு) நடந்துகொண்டு (அவன் கற்பிக்க) ஆரிய நூல்களைக் கற்றறிந்துகொண்டீர்;

520. நீதிநெறியில் நிற்கின்றீர்; உண்மையுடையீர்; பெண்ணின்பத்தை (உடம்பால் நுகரவிரும்பாமைகிடக்க,)உள்ளத்தா (ல் நுகர்த)லும் விரும்பாது வாழ்நாள்கழித்திருக்கின்றீர்; வேதமுழுதும் ஓதியுணர்ந்துள்ளீர்; உலகமுடிவுகாலத்தும் முடியாதீர்; "இவர் உலகங்களை மீண்டாக்கும் பிரதம சிருஷ்டிகர்த்தாவான பிரமதேவனே" யென்று எல்லாராலும் (புகழ்ந்து) பேசப்படுகின்றீர்;

521. (அடங்காமைக் கேற்ற) காலமல்லாத காலத்தில்* அடங்கியிருக்கும் ஆண்மையுடையீர்; போர்சேர்ந்தால் சிங்கம் சினந்தாற்போலும் திறலுடையீர்; அறிவினால் ஆராய்ந்துபார்த்துச் செய்யத்தொடங்கிய காரியமல்லாமல் (அது சம்பந்தமாகச் செய்யவேண்டிய பிறகாரியங்கள்) எல்லாவற்றையும் செய்துமுடிக்கும் தொழிற்றிறமையுடையீர்; (குறித்த காரியத்தைச் சாதித்தற்கு) ஏற்றசமயம் (வாய்த்தது பயன்படாமல்) பழுதுபடும்படி (தடுக்கமுடியாதவிதமாக) விரைவாக இடையூறு நேருமானால், (திரும்பவும் ஏற்றசமயம் வருமென்னும் நம்பிக்கையுடையீராய்) மனந்தளராதீர்;

522. (உம்மைப்போல ஒழுகுதலே உத்தமமுறையென்று) இந்திரன் முதலிய எல்லரும் மேற்கொண்டொழுகும் (பொதுவான) நல்லொழுக்கமுடைமையாலும் (சிறப்பான) பொறுமையுடைமையாலும் (நல்லொழுக்கத்தின் கரைகண்ட) பண்டிதர் (எனத்தக்க) நீரே (நல்வழிகளெல்லாவற்றையும்) ஆராய்ந்தறிந்து (அவ்வழிகளில் எல்லாரையும்) இனிதாகச் செலுத்தும்படியான திறமையுடையீர்; விரும்பியவற்றை விரும்பியபோதே அடையும் வினைத்திறமையுடையீர்;

523. (இலங்கைக்கு) ஏகுவீராக. ஏகி (ச் "சீதாதேவியை யேன் பாராது திரும்பினீர்கள்" என்று கோபித்துச் சுக்கிரீவ மகாராசன் எங்களைக் கொல்லுதலினின்று நாங்கள் தப்பிப்பிழைக்கும்படி) எங்களுயிரை யெங்களுக்குக் கொடுத்து (அதன் பலனாக) நல்ல கீர்த்தியை நீர் கைக்கொள்வீராக. (சீதாதேவி கற்பரசியாய்ச் சேமமாயிருக்கின்றாளென்ற) சந்தோஷ சமாசாரத்தைக் கொண்டுவந்து (நீர் இந்தக்கடலைக் கடந்ததுபோல) இராமபிரானைத் துன்பக்கடலைக் கடக்கச்செய்வீராக. (அவன் துன்பக்கடலைக்கடத்தற்கு ஏதுவாக) நீர் இந்தக் கடலைக்கடக்கும் கடமைவாய்ந்திருக்கின்றீர்;' என்று பிரமதேவ குமாரனை சாம்பவான் சொன்னான்.

குறிப்புரை.

514 'மேலை' என்பதில் ஐ சாரியை. மேலை விரிஞ்சன் - மேலான (-மேன்மையுடைய) பிரமன். வீதல் - சாதல். நயத்தல் - விரும்புதல். நுண்ணிது - நுட்பமாக. நுவலல் - சொல்லுதல். காய்தல் - கோபித்தல். மொய்ம்பு - வலிமை. மொய்ம்பின் கடை நின்றீர் - வலிமையின்

* அடங்கியிருக்கவேண்டியகாலத்தில்.

முடிவில் நின்றீர் - இதனினும் மிக்கது இல்லையென்னும்படியான வலிமையுடையீர் - அத்தியந்த பலமுடையீர். ஆலம் நுகர்ந்தான் - விடம் உண்டவன் - சிவன். 'மிகை நாள்' என்பதூம் பாடம்.

515. வளி - காற்று. விளிதல் - சாதல். குப்புறல் - பாய்தல்.

516. நவை - குற்றம். மிடல் - வலி. 'வலியென்றுங் குறையாதீர்' என்பதும் பாடம்.

517. நோன்மை - வலி. வலம் - வலி. நோன்மை வலம் என ஒரு பொருளுடைய இரண்டுமொழிகள் மிக்க வலியை உணர்த்திநின்றன. 'தோண்மைவலத்தீர்' என்பதும் பாடம்.

518. திறத்தாறு அறிந்து, அறத்தாறழியர்மை எண்ணி, போர் வாலியை மறிந்துருளவெல்லும் எனக் கூட்டுக. மறிதல் - விழுதல் (சீவக. 2201), பொறிந்து என்பதன்முன் 'கண்கள்' என்பதை வருவித்துப் பொருள் கொள்க. (கண்கள்) பொறிந்து - கண்கள் தீப்பொறி சிதறி - கோபித்து. கும்பகர்ணப்படலத்தில் 'பொறிந்திடுகண்ணினன் புகையும் வாயினன்' என்பது கோபமுடையானென்பதைக் குறித்தல் காண்க. இமையார் - தேவர். இமையாக்கோன் - இமைபாத அரசன் - தேவராசன். வச்சிரபாணம் - வச்சிராயுதம். புகமூழ்க - (உடம்புள்) புகவும் அழுந்தவும் (கருதி).

519. ஓர்தல் - கருதுதல். வலம் - வலிமை. ஒல்கல் - தளர்தல். சீத்தல் - நீக்குதல். பகலோன் - சூரியன். நூனும், உம்மை இசைநிறை. 'பொருளாகா' என்பதும் பாடம்.

520. வாய்மை - உண்மை. நலம் - இன்பம். பேணுதல் - விரும்புதல். அறைகின்றீர் - சொல்லப்படுகின்றீர்: செய்பினை செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் தந்துநின்றது.

521. 'காலமது' என்பதில், 'அது' பகுதிப்பொருள்விகுதி. அமர் - யுத்தம். மடங்கல் - சிங்கம். முனிந்தாலன்ன - கோபித்தாற் போன்ற. வலம் - வலிமை. மதி (யால்) நாடி - அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்த்து. இடம் - ஏற்ற சமயம் (தமிழகராதி). வல்லே - விரைவாக. ஊறு - இடையூறு. கிடைத்தால் - நேர்ந்தால். இடைதல் - சோர்தல்; பின்வாங்குதல். 'தொழிலல்லால்' என்பதும் 'இடங்கெட வெவ்வாய்' என்பதும் பாடம்.

522. ஈண்டுதல் - கூடுதல்; மிகுதல்; நிறைதல். கொற்றம் - வெற்றி. பொறை - பொறுமை. பாண்டிதர், பண்டிதர் என்பதன் விகாரம்: எதுகைநோக்கி முதல் நீண்டது. உய்த்தல் - செலுத்துதல். 'வேண்டுருவெய்தும்' என்பதும் பாடம்.

523. இசை - கீர்த்தி. ஓகை - உவகை - சந்தோஷம்: சந்தோஷமானசெய்தியைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது. கொணர்தல் - கொண்டுவரல். மங் - அரசன். இன்னல் - துன்பம். குறைவில்லா இன்னற் சாகரம் எனக் கூட்டுக. தாவிடும் - தாவிடச்செய்யும்: தன்வினை பிறவினையாக வந்தது. கம்பராமாயணத்தில் தன்வினை பிறவினையாக வருதல் பல இடங்களிற் காணலாம். நட்புக்கோட்படலம் எ௫ ம் பாட்டில் 'விலக்கும்' என்ற பொருளில் 'விலகும்' என்பது வருதல் காண்க. விட்டான் - சொன்னான். 'நினை' என்ற வினைப்பகுதியிலிருந்து முறையே மெல்லோசைவல்லோசையுடைய 'நினைந்தான்' 'நினைத்தான்' என்ற வினைமுற்றுக்கள் பெறப்படுதல்போல, 'விள்' (-சொல்) என்ற வினைப்பகுதியிலிருந்து 'விண்டான்' 'விட்டான்' என்ற வினைமுற்றுக்கள் பெறப்படலாம். 'விள்' என்ற பகுதியிலிருந்து 'விட்டான்' என்ற முற்றைப் பெறுதல், 'நள்' (-நட்புச்செய்) 'கள்' (-களைபிடுங்கு) 'பெள்' (-விரும்பு) என்ற பகுதிகளிலிருந்து 'நட்டான்' 'கட்டான்' 'பெட்டான்' என்ற முற்றுக்களைப் பெறுதல்போலும்.

'ஏகுமினீரே', 'கொணர்ந்தும் மன்னையும்', 'கொணர்ந்து மன்னனும்', 'தாவிட', 'வேகமும்வல்லீர்', 'என்று புகழ்ந்தான் விதிதந்தான்', 'விரிஞ்சன் மகன் சொன்னான்' என்பனவும் பாடங்கள்.

'மன்னையும்' என்பது இராமனைக்குறித்ததாகக் கூறியதுபோலச் சுக்கிரீவனைக் குறிப்பதாகவும் கூறலாம். அது சிறவாது, திருவடிதொழுதபடலத்தில் அனுமான் சீதையைக் கண்ட 'ஓகை' யை (-சந்தோஷசமாசாரத்தை)ச் சுக்கிரீவனிடம் சொல்லாது இராமனிடம் சொல்லுதலால்.

'ஓகை கொணர்ந்து மன்னையும் இன்னற் குறைவில்லாச் சாகரமுற்றும் தாவிடும்' என்ற வாக்கியத்தில் 'கொணர்ந்துமன்னை' என்பதைக் 'கொணர்ந்து உம் அன்னை' எனச் சந்திபிரித்துக்கொண்டால்," அந்த வாக்கியத்துக்கு ("இராமலக்ஷுமணர் வந்து சிறைமீட்பார்கள்

என்ற சந்தோஷசமாசாரத்தைக்கொண்டுபோய் உமது தாபை (சீதையை)க் குறைவற்ற துன்பக்கடலைக்கடந்து கரையேறச்செய்யும்' என்று பொருள் போதரும்.

அனுமான் இலங்கைசெல்லத் தொடங்கல்.

[தன்னைப் புகழ்ந்து இலங்கைக்கேகும்படி சாம்பவான் சொல்லக் கேட்ட அநுமான், கவிழ்ந்த தலையினனாய்க் குவிந்த கையினனாய் 'மன வேகத்தினும் மிகுவேகத்துடன் ஏழுகடலையும் தாவி எல்லா உலகத்தோரையும் எளிதாக வெல்லவல்லீராய்ச் சீதாதேவியை மீட்கும் திறமுடையீரான தேவரீரே! அறிவற்ற அற்பனாகிய அடியேனைப் பொருட்படுத்தி 'இக்காரியத்தை நீ போய்ச் செய்' என்று ஏவப்பெற்றேனென்றால், என்னினும் தன்னியர் யார் இருக்கின்றார்கள்! 'தடுத்தவரையெல்லாம் சங்காரஞ்செய்து சானகி அன்னையைத் தருக' என்றாலும், 'இலங்கையை வேரோடு பேர்த்தெடுத்து வருக' என்றாலும், எதையும், உமது ஏவல் மகிமையால் யான் கடிது செய்துமுடிப்பதைக் காண்பீர். முன்பு இராமபிரான் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருப்பதும் அந்தக் கட்டளைப்படியே செய்யும்படி கூறி இப்போது நீங்கள் என்மீது அன்பு வைத்திருப்பதும் 'எனக்கு இருபெருந்துணையாய் இரண்டு இறகுகளாக யான கருடபகவானைப்போலக் கடலைக்கடத்தலைக் காணுங்கள். யான் இலங்கைக்கேகி மீளும்வரையும் விடையளித்து நீங்கள் இங்கே இனிது தங்கியிருங்கள்' என்று விநயமாகக் கூறி, வானரரெல்லாரும் வாழ்த்த, வானவர் மலர்மாரி தூற்ற, மகேந்திரமலையுச்சியையடைந்தான்.

பூவுலகத்தை ஒரு திருவடிவைப்புள் அடங்க அளந்த திரிவிக்கிரமனான திருமால் வானுலகத்தை அளத்தற்கு உயர எடுத்த மறுதிருவடிபோல, *மாருதி, †வாரிதிகடத்தற்கு வானம் அளாவ வளர்ந்து நின்றான். திருமாலான இராமபிரானது திருவடிதாங்கிச்செல்லும் வாகனமாய்த் திருவடித்தானமாயுற்றதனால், 'திருவடி' எனப்பெற்ற அநுமான், திருமாலின் திருவடித்தோற்றமாயுற்றதனாலும் 'திருவடி' என விளங்கினான்.]

மகேந்திரப் படலம் முற்றிற்று.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

---

*அனுமான். †கடல்.